

maðurin» bar út um Staunings
veðsetan av Føroya jørð.

At stimbríð var so lítið, og at
hornini stóktust av við fyrsta
brestin, undrar mangan, ið vóru,
sum maðurin segði, »informer-
aðir».

»Eg havi burtannað stað at ríða.»
Flokksmaður (Páll Nolsøe).

Brátt og dáttligt datt hann
oman, »Flokksmaður». Soleiðis
er at klintrast har, ið ein ikki
dugir at ganga. Vónandi verður
fallið ikki deyðin. Kortini ljóða
boðini so ótreystlig og vónleys,
at hann hevur »annað stað at
ríða». Tað er væl ikki monu-
bresturin, her sipast til.

Tað hjálpir ikki at spæla heit-
stóður, Páll Nolsøe, tað hjálpir
lítið at leggja okkum undir
persónlig álop, tað ið vit søgdu
bara sannheit, meðan »Flokks-
maður» bar ljót vápn móti javn-
aðarmonnum.

Smetusgálopið á Stauning,
fyrsta mann javnaðarmanna, var
fyrsta bragðið og tókkin fyrri
seinast til javnaðarmenn. Eitt
yvirleiki háðandi spjótkast móti
arbeiðarunum á Tvøroyri var
útvorpið í »Krossi», at menn
»beinleiðis vóru keddur» av at
hoyra, hvussu tronglig víður-
skiftini vóru hjá Tvøroyra arbeið-
arum.

Ein beinleiðis ósannheit er
brikslið um, at »blaðstýrarin í
Suðri» hevur ost móti Dønum.

Og einki annað enn illavorðið
briksl er, at okkara, javnaðar-
manna, »Kæpheste» hevur verið
»hitt ræðuliga keypmannaveldið
á Tvøroyri». Vit hava óttaleysir
og óheftir vart arbeiðaranna
interessur, tá ið tær hava verið
álopnar ella nervaðar, annað-
hvort álopið kom frá keypmann-
um, politiskum afturhaldsmann-
um ella sum nú frá einum
næstan látturiligum sjálverni, ið
rimar illa til mansins »avreks-
verk».

Okkum tørvar so ikki at
»sitera».

Monubresturin er eyðsýnligur.

Búnaðarnevnd

fyrri

Suðurstreymoy - einaferð enn.

Seinasta leygardag søgdu vit
frá, at Tórshavnar býráð hevði
samtykt uppskot frá javnaðar-
manninum um innstilling til
búnaðarnevnd. Hetta uppskot
skjeyt uppá ein av hesum:
H. O. Hansen, V. Tórshim ella
V. Christiansen til nevndarlim
fyrri Havnina, meðan tað annars
fyrirsló at fylgja uppskoti til
innstilling frá Tórshavnar Búnað-
arfelag. Búnaðarfelagið hevði
skotið uppá at velja uttanfyrri
Havnina: J. A. Vang, Kalbak,
og J. Dalsgaard, Hoyvík, til
nevndarlimir, og P. Wang, Kal-
bak, og V. Lützen, Norðradali,
til tiltaksmenn.

Nú hendir hvorki verri ella
betur, enn at Tórshavnar býráð
verður samanbrotið til eyka-
fund ið stórsta skundi leygar-
kvöldi til at viðgera henda
spurning, sum allir menn sjálv-
andi roknaðu við var avgjörður
tríggjar dagar framanundan.

Um hesin fundur var almennur,
er illt at siga. Vit sluppu til
hann sum einasti tilhoyrari. —
Spell at salurin ikki var fullur
av fólki.

Formaðurin segði seg ikki at
hava fatað, hvat hitt samtykta
uppskotið fevndi og helt, at hinir
limirnir heldur ikki høvdu ansað
tað. Nakrir býráðslimir høvdu
verið til fundar við umboðs-
monnum fyrri hinar sóknirnar í
Suðurstreymoy, og vóru teir
komnir ásamt um eitt uppskot,
so illa bar Tórshavnar býráði
til at ganga ímóti tí aftaná. Hann
setti fram uppskot um at sam-
tykkja ta innstilling, ið umboðs-
mannafundurin hevði gjørt.

Tað er logið at allir limir av
Tórshavnar býráð skulu hava
hoyrt eitt stutt uppskot tær
ferðir upplisið av formanninum,
og at tað síðani skal verða sam-
tykt, uttan at nakar teirra fatar
tað. Men her gekk sjón fyrri
sogn. Teir seks limirnir, ið
á fundi vóru umframt javnaðar-

mannin søgdu seg ikki at hava
gáað eftir, at hitt samtykta upp-
skotið breyt nevnið av frá tí,
ið uppsett var á fundinum við
Suðurstreymoyar sóknir. Teir
vóru sintir at fylgja formansins
uppskoti og ganga burtur frá tí,
ið samtykt varð miðvikukvöldið
fyrri.

J. M. Mouritsen fyrirló so bý-
ráðnum heldur at ganga burtur
frá innstilling av uttanbygd-
monnum og bert fyrirló ting-
inum at velja ein av áðurnevndu
monnum fyrri Havnina, so kundu
uttanbýggja sóknirnar sjálvar inn-
stilla teir menn, ið tær ynsktu.

Hesum tóku býráðslimirnir
undir við og samtyktu.

Breckmann kravdi, at skrivisið,
sum J. Patursson ynskti viðlagt
innstillingini til löglingið, ikki
skuldi fylgja henni — tað hevði
einki við sakina at gera. For-
maðurin helt, at tá eitt slíkt
krav framkom frá einum býráðs-
limi, átti tað at verða respekterað
uttan atkvøðisgreiðslu.

Tíðindi.

Grind.

Miðvikudagin um 11-tíðina
varð grind funnin í Nolsøyar-
firði. Hon var komin heilt nær
landi omanfyrri Eystfallssker,
áðrenn hon varð sodd. Við tað
hon var funnin so nær hval-
vágni, mátti hon goymast heima
fyrri Argjum meðan vágur varð
ruddað. Grindin var deyðspøk.
Tað gekkst væl at fáa hana inn
um molan, men inn móti sand-
inum millum brúgvarnar fekkst
hon ikki, og varð hon tí niður-
stungin á djúpum vatni.

Heldur líti var hon: 208 hvalir
komu til skiftis, knapt 1600 skinn,
í skinn til bátið. Skaðin varð
mettur til 1400 kr.

Hestmenn søgdu seg ikki hava
fingið boð av grindini fyrr enn
kl. 2, og tá var hon deyð. Nols-
øyingar vóru næstan komnir til
grindina (6 bátar), áðrenn glaðað
varð av Argjum til teirra. Teir
høvdu sæð bátaflofan fyrri Havnini
og gítt, at menn lógu har við
grind.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en
fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget
eller løst **Vask**, — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt
i rustfrit Staal. — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren

Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

— Boðað má verða frá grind
so skjótt sum menn eru greiðir
yvir, at tað virkliga er grind.
Drál í slíkum fori er óskil.

Føroya Barna- og Ungmannablað

Har ikke saa faa Abonnenter
i By og paa Bygd samt i Dan-
mark, hvor Bladet holdes af
Færing og Danske, som inter-
esserer sig for den kristelige
Ungdomsbevægelse. Bladet burde
have langt større Indgang i
Hjemmene her og blandt Færin-
ger, som er nede i omstaaende
Annonce vil De se, at Prisen
er meget lille, fordi mange ven-
lige Forretningsfolk støtter Bla-
det med Annoncer. Ved at være
Abonnement paa »Føroya Barna-
og Ungmannablað» faar de god
Læsning for alle i Hjemmet, De
støtter Ungdomsarbejdet, og De
er med til at kaste et lille Lys-
glimt ind i de Patienters Liv,
som er paa vore Sygehuse og
Sanatoriet, hvor Bladet uddeles
gratis.

Frelsens Hær.

Sondag: Hellighedsmøde Kl.
11. Vaglet Kl. 5. Frelsensmøde
Kl. 8,15. Bornemøder Kl. 2 og 6.
Mandag: Ungdomsforeningen.
Tirsdag Kl. 8,30: Vaglet (hvis
Uvej, Møde i Lokalet).

Fótbóltsleikur.

Seinasta sunnudag var Havnar
Boltfelag í Klakksvík og royndi

seg móti Klakksvíkar Ítróttar-
felag. Úrslitið úr leikinum varð,
at H. B. vann við 5 málum
móti 2.

Heimkomin skip.

Yvonne 135.000, Mjóanes 64.000,
Sólari 122.000, Fossanes 76.000,
Normanner 90.000, Fram 75.000,
William Martin 19.500 (2. túr).

Hvalaveiðan.

Hósdagin komu tríggir sperm-
asetthvalir inn til stöðina við
Áir. »Falkur» hevði fingið tveir
og »Heykur» hin triðja.

Fødingardagur kongs.

Antíð biður okkum kunngera
fylgjandi:

Under en paa Hans Majestet
Kongens Fødselsdag afholdt Sam-
menkomst i Amtmandsboligen,
hvor Lagtingets Formand, de
fremmede Landes Konsuler,
Byens Embedsmænd m. fl. var
tilstede, afsendtes følgende Tele-
gram til Hans Majestet Kongen:

»Repræsentanter for Befolk-
ningen samt Embedsmænd paa
Færoerne forsamlede i Amtsgaar-
den sender Deres Majestet en
hjerterlig Lykønskning tilligemed
Ønsket om fortsat Fremgang med
Hendes Majestet Dronningens
Helbredelse.»

Herpaa modtog Amtmanden
senere paa Dagen følgende Svar:

»Min hjerteligste Tak og Hilsen
Christian R.»

hátti, hvarið vit í teim sonevndu
góðu árunum høvdu um 10
milliónir av arbeiðsleysum, og
tá ið ringar tíðir komu, mundi
arbeiðsloysið fara at økjast eina
helvt aftrat.

Við tygum segði eg:

Harra forseti! Um hetta mundi
munu tygum hava um 25 milli-
ónir av arbeiðsleysum, og á ein
ella annan hátt verða tygum
noyddur at oysa út billiónir
vegna henda ringa stand. Bott
verður so við tí, at við hesari
hjálpi verður hildið fram í trý
ár. Tað verða 15 billiónir, sum
tygum verða at læna í Wall
Street. Um tygum lata henda
pening til arbeiðsleys, verða tey
at brúka hann til føði, klæði
og húsaleigu, og peningurin
rennur aftur til Wall Street. Og
já ið trý ár eru farin, verður
standurin eins tann sami, og

hann er í dag, uttan bert tað,
at skuldirnar eru vaksnar.

Eg loyvi mær at seta fram
fylgjandi uppskot til stevnu-
broytingar:

Latið hesar 15 billiónirnar sum
høvuðsstól til hjálpi til arbeiðs-
leys. Keypið land og maskinur,
at arbeiðsleys kunnu sleppa aftur
til arbeiðis og sjálvi vinna fyrri
føði, klæði og skjól yvir høvðið
— ikki einans í trý ár, men
hiðanifrá!

Eftir núverandi hátti at hjálpa
upp verða tær 15 billiónirnar
ella 1500 dollar til hvønn arbeiðs-
leysan at virka so, at tær verða
at geva bæði monnum og kvin-
num brek. Samvinnufelagsskap-
urin í Kalifornía hevur sýnt og
ásannað, at so er við tilfari
hjálpi.

Eg helt áfram og minti á
hina siðspillandi ávirkan, slíkar

olmussur hava, ið veittar verða
teim arbeiðsleysu. Eg bendi at
tí, at við at stovna til samvinnu-
búskapar í ymsum virkisgreinum
undir eftirliti og eftiransan ríkis-
stýrisins, við at veita fólkinum
reði innanfyri ídnaðin og venja
tað at stýra egnu víðurskiftum
sínnum, veittist tí meining og eld-
hug fyrri samfelagsmálum.

Við endan av samtala okkara
sögdu tygum, at ikki seinni enn
25. oktober sama ár mundu
tygum fara at flyta roðu í út-
varpi og tala um møguleikan
hjá arbeiðsleysum at sleppa uppí
framleiðsluna. Sjey vikur gingu
til henda tiltakna fund, og eg
biðaði við forvitni. Og 23. oktober
fluttu tygum so roðu í útvarp-
inum um atvinnuløysið, men
roðan snúðist at tí at skora á
fólkið at leggja fram meiri
olmussu til tey arbeiðsleysu.

Hvat ið hevur elvt tygum at
broyta stöðu tygara, veit eg ikki.
Men eg noyðist at nevna hesi
viðurskifti eina mest av tí harmi
og trega, ið valda okkara tíðum.

Hinar 15 billiónir eru oyddar,
og tey arbeiðsleysu hava á
onkran hátt fingið føði og klæði
og skjól yvir høvðið. Teir, sum
hava framleitt hesar lutir, hava
haft vinning av tí, og teir í
Wall Street eru sinnadur til at
læna tygum aftur av nýggjum.
Men teir arbeiðsleysu og vinnu-
leysu eiga framvegis einki, standa
á berum, og teir eru eins nógvir
og teir vóru, tá ið samtala
okkara fór fram. Vit hava ikki
fingið gjorlaðar skýrslur um
talið á teim arbeiðsleysu —
summir siga 9 milliónir, aðrir
20, men veruleikin er tann, at
vandamálið framvegis stendur
óloyst.

Eg ynski ikki, harra forseti,
at vera liðsmaður teirra aftur-
haldandi móttøðumanna tygara.
Eg eri sannfordur um góða
vilja tygara, og víðurkenni eg
tað, sum hevur verið gjørt í
Tennessee-dalini og aðrastaðni.
Men undantikið tað er tað ein
royndur lutur, at í tygara stjórnar-
tíð hevur verið óytt mikið fæ
uttan at hava fingið nakað
varandi fyrri tað í hina hondina
og uttan at hava haft fullfíggar
hjálpanði ávirkan fyrri tey arbeiðs-
leysu. Tygum hava kent glamu
um framtíðina í roðum tygara,
sum styrkt hava vónir manna.
Men menn matgera tó ikki
burtur úr roðum, ið heldur ikki
skýla mannaherðum móti kava
og regni, líka so lítið sum tær
rinda skattir og skuldir. Vit
stevna nú móti harmilugum tíma-